

Høringsnotat

Udkast til bekendtgørelse om støj fra vindmøller

Udkast til bekendtgørelsen om støj fra vindmøller blev sammen med udkast til miljøvurdering af bekendtgørelsen sendt i offentlig høring den 12. juli 2018 med frist for afgivelse af høringssvar den 31. august 2018.

Miljø- og Fødevareministeriet har modtaget høringssvar til udkast til bekendtgørelse fra 14 organisationer og virksomheder:

Følgende 11 høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til bekendtgørelsen:

Professor, dr. Jur. Peter Pagh, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Institut for Menneskerettigheder, Siemens Gamesa Renewable Energy, Danmarks Vindmølleforening, Professor emeritus tidligere ved Aalborg Universitet Henrik Møller, Sweco Danmark A/S, DELTA – a part of FORCE Technology, Landbrug & Fødevarer, Vindmølleindustrien, EMD International A/S.

Følgende 3 høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til bekendtgørelse:

Ældresagen, Esbjerg Kommune, Forbrugerrådet TÆNK.

Der er desuden modtaget høringssvar uden bemærkninger fra Erhvervsministeriet, Arbejdstilsynet, Rigsrevisionen, Ankestyrelsen, Miljøstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse, Styrelsen for Forskning og Uddannelse, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Høringen vedrører ændringerne i bekendtgørelsen om støj fra vindmøller, hvorfor de høringssvar, som vedrører eksisterende bestemmelser i bekendtgørelsen om støj fra vindmøller ikke behandles i dette høringsnotat. Høringssvar, som vedrører miljøvurdering af bekendtgørelsen, er behandlet i særskilt høringsnotat herom.

Høringssvarene har berørt følgende emner:

1. Ændring af definitionen og anvendelse af definitionen af serie-0 møller i § 2, stk. 1, nr. 3.
2. Målinger og anmeldelse af ændringer der medfører øget støjbelastning.
3. Tilsyn og påbud om støjmålinger for vindmøller på havet.
4. Overgangsregler og ikrafttrædelsesbestemmelser.
5. Målemetoder og graduerede tonetillæg.
6. Beregning af støj fra vindmøller på havet.
7. Lydisolationstal for sommerhusområder.

8. Diverse betragtninger.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar. Miljø- og Fødevareministeriets kommentarer hertil er anført i kursiv. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Ad 1. Ændring af definitionen og anvendelse af definitionen af serie-o møller i § 2, stk. 1, nr. 3:

Siemens Gamesa Renewable Energy A/S har foreslået en ændring af definitionen af serie-o møller sådan, at det fremgår, at serie-o møller kan have et midlertidigt typecertifikat (B-typecertifikat) med udestående punkter i henhold til bekendtgørelse om teknisk godkendelsesordning for konstruktion, fremstilling, opstilling, vedligeholdelse og service af vindmøller. Siemens Gamesa Renewable Energy A/S har desuden foreslået inddragelse af serie-o møller i kravet i § 8, stk. 4, om, at der skal foretages målinger og beregninger efter § 8, stk. 3, nr. 1, for, at det kan sandsynliggøres, at møllerne vil kunne overholde støjgrænserne.

Miljø- og Fødevareministeriets kommentar:

Miljø- og Fødevareministeriet er enig i de foreslåede præcisering, som imødekommes.

Ad 2. Målinger og anmeldelse af ændringer:

Sweco har anført, at det i § 12 beskrives, at en ny måling kan påbydes, når en anmeldt mølle eller ændring heraf sættes i drift. Sweco anfører videre, at i henhold til kapitel 4 skal en mølle anmeldes, såfremt den er ny eller, hvis der ændres på møllen således, at støjbelastningen øges. Sweco anfører, at som sætningen står i § 12, kan kommunen altid påbyde en ny måling på baggrund af en hvilken som helst ændring på møllen. Sweco foreslår derfor, at sætningen føres tilbage til den nuværende tekst, fordi møllen alligevel skal anmeldes, hvis den ændres.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den indsatte ændring klargør, at det er kommunernes vurderinger, hvornår der skal påbydes målinger. Det skal derudover bemærkes, at der for en afgørelse om påbud i medfør af bekendtgørelsen gælder et krav om begrundelse og proportion, hvilket er et generelt princip for afgørelser, der træffes i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Ad 3. Tilsyn og påbud om støjmålinger på vindmøller på havet:

Danmarks Vindmølleforening bakker op om ens tilsyn for vindmøller på land og til havs.

Vindmølleindustrien bemærker om muligheden for at påbyde ejeren af en vindmølle på havet for egen regning at gennemføre støjmålinger og beregninger, at der ikke er rapporteret tilstrækkelig med målinger foretaget efter den foreslåede målemetode til havs til, at der er opsamlet erfaring med metodens reproducerbarhed. Vindmølleindustrien påpeger, at der hidtil alene er foretaget målinger i relativt rolige indre danske farvande på et tidspunkt, hvor der ikke var fokus på eller regler for lavfrekvent støj, og at det må forventes, at den tilgængelige metode vil resultere i en overvurdering af støjen ved de laveste frekvenser, og at denne primært skyldes baggrundsstøj og ikke støj fra vindmøllen. Vindmølleindustrien anser det derfor behæftet med væsentlig større usikkerhed at foretage målinger efter denne metode sammenlignet med målinger på landbaserede møller, hvorfor

Vindmølleindustrien ikke mener, at grundlaget foreligger tilstrækkeligt velfunderet til at kunne stille et sådant målekrav til havmøller.

Miljø- og Fødevareministeriet anerkender, at erfaringsgrundlaget i forhold til målemetoden for vindmøller på havet er begrænset, og at det pga. baggrundsstøj især på åbent hav kan være vanskeligt at gennemføre støjmålinger, der kan give brugbare resultater. Det skal hertil dog bemærkes, at det kun er måleresultater, der ikke er domineret af baggrundsstøj, der kan anvendes som grundlag for en valid beregning af støjbelastningen.

Målemetoden har været en del af bekendtgørelsen siden 2006, og den ændring, der indføres i forbindelse med denne revision, er ikke at indføre en ny målemetode men en ændring af påbudsbestemmelserne med henblik på at tilstræbe en ensretning af tilsynsreglerne for vindmøller på land og på havet.

Der er fortsat eksisterende vindmøller på havet, der ikke er placeret i stor afstand fra kysten på åbent hav. Miljø- og Fødevareministeriet anser det ikke for velbegrundet principielt og generelt ikke at kunne stille krav om støjmålinger for vindmøller på havet, fordi der siden indførelse af målemetoden er etableret havvindmøller i større afstand fra kysten.

Det er Miljøstyrelsen, der er tilsynsmyndighed for vindmøller på havet, og det vil derfor være Miljøstyrelsen, der i givet fald vil skulle vurdere i hvilke tilfælde, det er fagligt og juridisk velbegrundet at påbyde vindmølleejere at gennemføre støjmålinger og beregninger. Der kan således være tilfælde, hvor der ikke er grundlag for et sådan påbud.

Ad 4. Overgangsregler og ikrafttrædelsesbestemmelser:

Danmarks Vindmølleforening finder det vigtigt, at overgangsreglerne sikrer, at igangværende projekter fortsætter og realiseres under de nuværende regler.

Vindmølleindustrien bemærker i forhold til ikrafttrædelsesbestemmelserne i udkastets § 15, stk. 8, om vindmøller på havet, at det bør præciseres evt. i en kommende vejledning, at den gældende bekendtgørelse – nr. 1736 af 21. december 2015 - fortsat gælder for vindmøller, hvor etableringstilladelsen påklages efter udstedelse.

Vindmølleindustrien bemærker desuden, at 2. komma i § 15, stk. 8, bør fjernes, fordi det giver anledning til tvivl.

Vindmølleindustrien foreslår en præcisering af formuleringen i § 15, stk. 9 således, at det fremgår, at det er den måle- og beregningsmetode, møllen er 'opstillet med', der skal anvendes ved fastlæggelse af, om der er tale om øget støjbelastning. Påvises en øget støjbelastning efter de metoder for beregning af støj, der var gældende ved opstillingstidspunktet, anerkender Vindmølleindustrien, at møllen skal genanmeldes efter de nugældende regler.

Såfremt bestemmelsen vælges opretholdt, foreslår Vindmølleindustrien, at det præciseres i § 15, stk. 9, at kravet gælder for ændring af en vindmølle *efter idriftsættelse* og ikke i forbindelse med selve projektdesignet herunder valg af mølle inden for etableringstilladelsens rammer.

Miljø- og Fødevareministeriet ønsker i en kommende vejledning at imødekomme kommentaren om, at § 15, stk. 8, også finder anvendelse ved klager over etableringstilladelser. I givet fald vil Energiklagenævnets afgørelse dog kunne få betydning for den meddelte tilladelses gyldighed.

I forhold til 2. komma i § 15, stk. 8, er Miljø- og Fødevareministeriet enig og fjerner selve kommaet.

I forhold til Vindmølleindustriens ønske til præcisering af, hvilke måle- og beregningsmetoder, der skal anvendes, anfører Miljø- og Fødevareministeriet, at det ikke har været hensigten, at ændring af

beregningsmetoden for støjudbredelse skulle kunne være afgørende for, efter hvilken bekendtgørelse en ændring af en vindmølle skal anmeldes og reguleres. I forhold til spørgsmålet om anmeldelse af en ændring af en vindmølle ændres formuleringen i §§ 8, 14 og 15 derfor tilbage til, at det er ændringer, der kan medføre en øget støjudsendelse, der er kriteriet for fornyet anmeldelse.

Miljøstyrelsen vil i en kommende revision af vejledningen om støj fra vindmøller præcisere, at en vurdering af, om en ændring af en vindmølle har ført til forøget støjudsendelse, skal foretages med hensyntagen til eventuelle forskelle i målemetoder for fastlæggelse af den udsendte støj, der er anvendt på forskellige tidspunkter.

For vindmøller, der er anmeldt eller sat i drift før den 1. januar 2012, kan det ikke påregnes, at der foreligger data om den udsendte støj, der omfatter lavfrekvent støj. Fordi det for disse vindmøller derfor i nogle tilfælde kan være forbundet med vanskeligheder at vurdere, om en ændring har ført til en forøget støjudsendelse i det lavfrekvente område, ændres overgangsbestemmelserne for disse vindmøller til, at den gældende bekendtgørelse finder anvendelse for vindmøller, når ændringerne kan medføre øget støjudsendelse eller, hvis ændringen kræver fornyet certificering efter bekendtgørelse om teknisk certificeringsordning for vindmøller. Fordi der i reglerne for typecertificering af vindmøller er fastlagt en række kriterier for, hvilke ændringer der kræver en fornyet certificering, finder Miljø- og Fødevareministeriet det hensigtsmæssigt, at overgangsbestemmelserne for disse vindmøller fastlægges på dette grundlag.

For vindmøller på havet, der endnu ikke er etableret, men som før ikrafttrædelsesdatoen for den reviderede bekendtgørelse har en gyldig tilladelse til etablering efter loven om fremme af vedvarende energi, vil det fortsat være bekendtgørelse nr. 1736 af 21. december 2015 om støj fra vindmøller, der finder anvendelse. Ændringer i et projekt inden etablering af vindmøllerne, der kan indeholdes inden for etableringstilladelsens rammer, vil fortsat være omfattet af den samme gyldige etableringstilladelse. Miljø- og Fødevareministeriet finder derfor ikke behov for en nærmere præcisering i forhold til sådanne ændringer. I forbindelse med en kommende revision af vejledningen om støj fra vindmøller vil dette tillige blive beskrevet.

I forhold til vindmøller på havet, der er sat i drift, og som bliver genstand for fremtidige ændringer, indføres i overgangsbestemmelserne, at reglerne i denne bekendtgørelse finder anvendelse ved ændring af en vindmølle på havet, når ændringen kræver tilladelse efter reglerne om tilladelse til væsentlige ændringer i bestående anlæg i lov om fremme af vedvarende energi.

Ad 5. Målemetoder og det graduerede tonetillæg:

Danmarks Vindmølleforening anfører, at indførelsen af et gradueret tillæg for tydeligt hørbare toner i støj er et klogt tiltag, der må forventes at øge fokus hos vindmølle fabrikanter på at reducere sådanne toner, hvilket sammen med gradueringen vil bidrage til at undgå gener hos naboer til vindmøller.

Professor emeritus tidligere ved Aalborg Universitet Henrik Møller foreslår i sit høringssvar, der oprindeligt er fra 2011, at der indføres et gradueret tillæg, som giver tillæg for toner, der er knapt så fremtrædende som toner, der i henhold til den hidtidige metode ville kunne udløse et tillæg.

Miljø- og Fødevareministeriet er enig i disse betragtninger, som imødekommes med udkastet til revideret bekendtgørelse.

Sweco har foreslået en række tekniske præciseringer. I relation til måling af støjudsendelse og toneanalyse anfører Sweco, at afstanden til vindmøllen bør defineres mere præcist som afstanden til møllens tårncenter, at kriterier for, hvilke segmenter af en vindmølles effektkurve der kan anvendes til beregning af vindhastigheden i møllens navhøjde, bør beskrives i overensstemmelse med IEC standarden 61400-11, at målepositioner hos naboer til brug for vurdering af støjens indhold af tydeligt hørbare toner bør dokumenteres med foto, at anvendelse af den såkaldte Hanning vægtning i forbindelse med frekvensanalyse bør være obligatorisk, hvis det har betydning for resultatet samt en

række yderligere forslag til mindre præciseringer i forbindelse med frekvensanalyser i relation til vurdering af toneindholdet i støjen.

Miljø- og Fødevareministeriet er enige i disse forslag fra Sweco, og tilretter teksten i bilag 1 og 2 i overensstemmelse hermed.

Sweco spørger, om det i de tilfælde, hvor et evt. tonetillæg i støjen ikke har betydning for, om støjgrænserne vil være overholdt, er nødvendigt at gennemføre målinger hos naboer til bestemmelse af tillæggets størrelse.

Miljø- og Fødevareministeriet er enig i, at der ikke bør være krav om gennemførelse af målinger hos naboer i de tilfælde, hvor der ikke er tvivl om, at støjgrænserne vil være overholdt uafhængigt af størrelsen af et evt. tillæg. Miljø- og Fødevareministeriet indfører derfor i bilag 1, afsnit 1.3 en formulering herom.

Sweco og DELTA – a part of FORCE Technology anfører, at det i forhold til måling af støjudsendelse fra en vindmøllepark bør præciseres, at vindmøller i forskellige støjindstillinger betragtes som vindmøller af forskellig type.

Miljø- og Fødevareministeriet er enig og ændrer formuleringen i afsnit 2.1 i overensstemmelse hermed.

DELTA – a part of FORCE Technology anfører, at det med indførelse af det graduerede tillæg bør overvejes, om der skal kunne gives et tonetillæg til den indendørs lavfrekvente støj, om end det vil indebære en mere besværlig proces med indendørs kontrolmålinger af toneindholdet i støjen.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker hertil, at grænseværdien for lavfrekvent støj er fastsat under forudsætning af, at vurderingen af lavfrekvent støj baseres på de vægtede niveauer uden korrektion for et evt. indhold af tydeligt hørbare toner. Efter Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse bør der foretages nærmere undersøgelser før en evt. ændring af retningslinjerne i denne forbindelse.

Vindmølleindustrien anfører i forhold til måling af toners hørbarhed (bilag 1, afsnit 1.3) at beregningen bør foretages med en vis statistisk sikkerhed for at sikre reproducerbarhed, og foreslår at f.eks. principperne (ikke toneberegningsmetoden) i IEC 61400-11 ed. 3 eller 3.1 følges eller, at tonetillægget baseres på lignende metoder med udgangspunkt i midling over 10-sekunders perioder frem for 60 sekunders perioder. Vindmølleindustrien foreslår endvidere, at den anførte valgfrihed mellem midling over 10 eller 60 sekunder i forbindelse med måling af lydspektrere ophæves, og at der udelukkende anvendes 10 sekunders perioder.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker hertil, at frekvensanalysen på nærfeltsmålinger alene anvendes til en indikation af, om der kan være et toneindhold i støjen i naboafstande eller ej og ikke til fastlæggelse af størrelsen af et evt. tillæg. I henhold til Miljø- og Fødevareministeriets oplysninger indeholder IEC-standardens retningslinjer for toneanalyse på målinger i nærfeltet, men ikke for målinger i naboafstande, ligesom der endnu ikke foreligger et udkast hertil.

Princippet i IEC-standardens anvendelse af middelværdien af seks 10-sekunders målinger, mens metoden i bekendtgørelsen angiver en midling over 60 sekunder, som skal foretages mindst fem gange. Set over det samme minut bør de to midlinger give samme resultat, og med gentagelsen på mindst fem gange ved anvendelse af midling over 60 sekunder kan Miljø- og Fødevareministeriet ikke umiddelbart se belæg for, at anvendelse af seks 10 sekunders midlinger burde give større reproducerbarhed.

Tæt på møllerne kan der være fordele ved de korte midlingstider, fordi man kan forvente en rimelig korrelation mellem 10 sek. vindhastigheder, 10 sekunders støjniveau og tonetydelighed bl.a., fordi baggrundsstøjen er relativt lav. I naboafstand kan man ikke påregne samme korrelation, fordi

tydeligheden af tonen også er påvirket af baggrundsstøjen. Denne kan skyldes forskellige kilder, men ofte skyldes den vindstøj i vegetation, som afhænger af den lokale vindhastighed i naboafstand og i lavere højde end møllen. Dette bevirker, at tonens tydelighed ikke nødvendigvis korrelerer med vindhastigheden målt ved eller på møllen.

Miljø- og Fødevareministeriet anser det på denne baggrund for mest hensigtsmæssigt, at bibeholde den hidtidige praksis med midling over 60 sekunder, der gentages mindst 5 gange. Miljø- og Fødevareministeriet vil følge den faglige udvikling og de anbefalinger, der måtte komme bl.a. i regi af arbejdet med den internationale standard. I forhold til måling af lydspektre til brug for fastlæggelse af støjens kildestyrke er det Miljø- og Fødevareministeriets forståelse, at der er praksis for både at registre 10 sekunders og 60 sekunders målinger, hvor 10 sekunders målinger anvendes til fastlæggelse af kildestyrke og, at 60 sekunders målinger anvendes i forbindelse med toneanalyser. Miljø- og Fødevareministeriet bibeholder derfor den eksisterende formulering.

Vindmølleindustrien foreslår endvidere, at der i forhold til målinger i fjernfeltet bør defineres en meteorologisk ramme for at sikre reproducerbare resultater. Vindmølleindustrien foreslår endvidere, at det præciseres, at det i forbindelse med fastlæggelse af vindmøllers kildestyrke er vindmøllejers valg evt. at tillægge en sikkerhedsmargin som anført efter ligning 1.2.1 og i beregningen af støjbelastning at anvende højere tal for kildestyrke, end det fremgår af målerapporten således, at det ikke er noget, der kan påbydes af tilsynsmyndigheden.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker, at der i de beskrevne retningslinjer allerede indgår en meteorologisk ramme, der dog ikke angiver krav til temperaturgradient. Miljø- og Fødevareministeriet har drøftet forholdet med Miljøstyrelsens referencelaboratorium for støjmålinger, der umiddelbart vurderer, at temperaturgradienten kan have en mindre indflydelse. Der bør dog gennemføres nærmere undersøgelser før, der kan angives parametre, der kan indgå i den meteorologiske ramme.

Efter Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse har tilsynsmyndigheden ikke hjemmel til at påbyde vindmøllejer at tillægge en sikkerhedsmargin til den målte kildestyrke, hvilket vil blive præciseret i Miljøstyrelsens vejledning om støj fra vindmøller.

Ad 6. Beregning af støj fra vindmøller på havet:

Sweco, DELTA – a part of FORCE Technology og Vindmølleindustrien har anført, at den terrænkorrektion, der skal anvendes ved beregning af almindelig støj ved boliger, der er placeret mellem 0 og 200 m fra kysten, bør fastlægges efter samme princip med lineær interpolation mellem værdierne for henholdsvis havvindmøller og landplacerede vindmøller, som ved beregning af lavfrekvent støj.

Vindmølleindustrien, EMD International og Sweco bemærker, at det ikke er hensigtsmæssigt med to forskellige metoder til beregning af korrektionen for multiple refleksioner.

Miljø- og Fødevareministeriet er enig i det fremførte og retter bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed. I forhold til beregning af multiple refleksioner slettes den simple metode, der ikke indregner størrelsen af medvindskomponenten.

Vindmølleindustrien og EMD International påpeger, at multiple refleksioner ikke forekommer over land, og at beregningsmetoden derfor bør justeres i forhold til beregningspunkter på land, der ikke er beliggende ved kysten.

Miljø- og Fødevareministeriet er enig og justerer beregningsmetoden sådan, at det er afstanden til kysten i retning mod beregningspunktet, der indgår i korrektionen for multiple refleksioner og ikke afstanden til beregningspunktet.

Vindmølleindustrien og EMD International foreslår, at der ligeledes indføres en grænse for, hvor langt væk andre vindmøller skal indregnes sådan, at eneste afgrænsning ikke bliver '15-dB reglen' i vejledningens afsnit 4.2 for at undgå, at møller uendelig langt væk skal medregnes.

Miljø- og Fødevareministeriet anser det for at være et forhold, der berører Miljøstyrelsens vejledning om støj fra vindmøller – og ikke bekendtgørelsen.

Professor emeritus tidligere ved Aalborg Universitet Henrik Møller foreslår, at det bør undersøges, om lydudbredelsen over vand ikke bedst beskrives som cylindrisk fra en vis afstand.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker, at den foreslåede korrektion af beregningsmetoden for vindmøller på havet svarer til en indregning af bidrag fra cylindrisk lydudbredelse fra en vis afstand.

Ad 7. Lydisolationstal for sommerhusområder:

Vindmølleindustrien anerkender det faglige grundlag på baggrund af hvilket, der foreslås en differentiering af indsætningsdæmpningen for lette sommerhuse, og finder introduktion af differentieringen relevant i lyset af den ny viden om lette konstruktioners dæmpningsgrad i forhold til lavfrekvent støj.

Miljø- og Fødevareministeriet tager det til efterretning.

Professor emeritus tidligere ved Aalborg Universitet Henrik Møller kommenterer i sit høringssvar, der oprindeligt er fra 2011, at de lydisolationstal for danske boliger, der er benyttet ved udarbejdelsen af bekendtgørelsen, ikke er målt korrekt. Det påpeges blandt andet, at målingerne indendørs ikke er udført i de positioner inden for rummenes opholdsarealer, hvor støjen er særlig kraftig, målingerne er lavet med lukkede vinduer, og det stort set kun er facaden, der er eksponeret med støj; når støjen kommer fra en vindmølle eksponeres hele huset, inklusive bl.a. taget.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker hertil, at målingerne gennemføres med lukkede vinduer, fordi støjgrænserne gælder for boliger med lukkede vinduer. Der er siden dette høringssvar blev sendt første gang i 2011 gennemført supplerende undersøgelser og målinger af boligers lydisolation, herunder med anvendelse af flere mikrofonpositioner indendørs, større eksponering af hustag samt større afstand mellem lydkilde og bolig. Måleresultaterne af de supplerende målinger har generelt vist god overensstemmelse med de tidligere gennemførte målinger.

Ad 8. Diverse betragtninger:

Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller har afgivet høringssvar til miljøvurderingen af bekendtgørelsen, og høringssvarene hertil behandles i høringsnotatet om miljøvurderingen. Det fremgår af høringssvaret, at foreningen anser beskyttelsesniveauet i bekendtgørelsen for utilstrækkeligt, herunder at støjgrænsen for vindmøller bør være 35 dB, der skal gælde ved alle vindhastigheder. Professor emeritus tidligere ved Aalborg Universitet Henrik Møller foreslår i sit høringssvar, der blev sendt første gang i 2011, forskellige ændringer med henblik på et øget beskyttelsesniveau, herunder at grænseværdien ved en vindhastighed på 8 m/s bør være 35 dB.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker hertil, at denne revision af bekendtgørelsen ikke er genstand for en ændring af det generelle beskyttelsesniveau i forhold til støj fra vindmøller, idet det i forligskredsen bag aftalen om det nationale testcenter for vindmøller i Østerild er aftalt, at en drøftelse af reguleringen af støj fra vindmøller bør afvente resultaterne af den undersøgelse, som Kræftens Bekæmpelse gennemfører om evt. sammenhæng mellem vindmøllestøj og helbredseffekter.

Institut for Menneskerettigheder oplyser generelt, at støjgener fra vindmøller potentielt kan rejse spørgsmål i forhold til retten til respekt for privat og familieliv, som blandt andet er beskyttet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Miljø- og Fødevareministeriet er opmærksom på problemstillingen.

Professor, dr. Jur. Peter Pagh fremhæver bl.a., at fordi der ikke er foretaget en konsekvensvurdering jf. habitatdirektivet art. 6, stk. 3, bør der i bekendtgørelsen tilføjes en bestemmelse om, at etablering og ændring af vindmøller altid skal anmeldes til den kompetente myndighed, der herefter skal træffe afgørelse efter habitatbekendtgørelsens §§ 6 og 10. For havvindmøller anfører Peter Pagh, at bekendtgørelsen bør indeholde tilsvarende henvisninger til VE-lovens regler om konsekvensvurdering af EU-beskyttet natur.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at habitatbekendtgørelsens § 7, stk. 6, nr. 1, sikrer, at habitatbekendtgørelsens regler finder anvendelse på tilladelse, dispensation, anmeldelse m.v., efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven § 7, stk. 1, og at der ikke er behov for at gentage dette krav i bekendtgørelsen om støj fra vindmøller, men at der evt. kan henvises hertil i forbindelse med en eventuel vejledning.

Landbrug & Fødevarer anfører, at der ikke bør være strammere regler for støj fra vindmøller end fra andre infrastrukturanlæg og industri og anfører, at grænseværdier for og regler om støj fra vindmøller har vist sig som en barriere for vindmølleprojekter i perioden siden 2011. Landbrug & Fødevarer mener derfor, det er positivt, at Miljøstyrelsen har foretaget analyser, der modbeviser meget af kritikken. Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at danske kommuner har haft forskellig tilgang til vindmøller, og at visse kommuner har udnyttet uvisheden i analysearbejdet til at udsætte behandling af nye projekter.

Landbrug & Fødevarer finder det overordnet positivt, at analysearbejdets konklusioner medfører praksisændring, hvor det har vist sig nødvendig, men understreger samtidig, at gradueringer i tillæg og differentierede lydisolationstal vanskeliggør administrationen og behandlingstiden, ligesom Landbrug & Fødevarer er bekymret for den økonomiske betydning for vindmølleejerne.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker hertil, at reguleringen af støj fra vindmøller er genstand for en afvejning af på den ene side de beskyttelsesværdige hensyn i forhold til naboer til vindmøller og på den anden side ønsket om mulighed for fortsat udbygning af vedvarende energi. Det er givet, at reglerne i bekendtgørelsen indebærer en grad af administration og sagsbehandlingstid for myndighederne. Efter Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse er det dog også påkrævet, at den gældende regulering løbende justeres i overensstemmelse med den faglige viden og de undersøgelsesresultater, der fremkommer. De ved denne revision foreslåede ændringer vil således bringe reguleringen i bedre overensstemmelse med den genevirkning, der kan være forbundet med støj fra vindmøller. Efter Miljø- og Fødevareministeriets vurdering vil de foreslåede ændringer have begrænsede erhvervsøkonomiske konsekvenser.